

DYREKTYWA 2001/84/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 27 września 2001 r.

w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego egzemplarza dzieła sztuki

(Dz.U.UE L z dnia 13 października 2001 r.)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽³⁾, oraz w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez komitet pojednawczy w dniu 6 czerwca 2001 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dziedzinie prawa autorskiego, prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest prawem nieprzenoszalnym i niezbywalnym, przysługującym autorowi oryginalnego dzieła plastycznego lub graficznego, do korzyści gospodarczych z tytułu kolejnych sprzedaży odnośnych utworu.

(2) Prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest prawem przynoszącym pożytki, które umożliwia autorowi/artyście otrzymywanie wynagrodzenia z tytułu kolejnych sprzedaży dzieła. Przedmiotem prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest fizyczna forma utworu, mianowicie nośnik, na którym chroniony utwór został utrwalony.

(3) Celem prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest zapewnienie, aby autorzy plastycznych lub graficznych dzieł sztuki mieli udział w sukcesie gospodarczym swoich oryginalnych dzieł sztuki. Stwarza ono możliwości przywrócenia równowagi między sytuacją gospodarczą autorów graficznych i plastycznych dzieł sztuki, a sytuacją innych twórców, którzy czerpią korzyści z tytułu kolejnych eksploatacji swoich utworów.

(4) Prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży stanowi integralną część prawa autorskiego oraz jest istotnym przywilejem autorów. Wprowadzenie takiego prawa we wszystkich Państwach Członkowskich służy potrzebie zapewnienia twórcom odpowiedniego i standardowego poziomu ochrony.

(5) Zgodnie z art. 151 ust. 4 Traktatu, Wspólnota uwzględnia aspekty kulturalne w swoim działaniu na podstawie innych postanowień Traktatu.

(6) Konwencja berneńska o ochronie dzieł literackich i artystycznych przewiduje, że prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest przyznane tylko, jeżeli ustawodawstwo państwa, któremu podlega autor, takie prawo przewiduje. Prawo to ma zatem charakter fakultatywny i podlega zasadzie wzajemności. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w zakresie stosowania zasady niedyskryminacji, ustanowionej w art. 12 Traktatu, z treści orzeczenia z dnia 20 października 1993 r. w sprawach połączonych C-92/92 i C-326/92 Phil Collins i inni⁽⁴⁾ wynika, że przepisy krajowe zawierające klauzule wzajemności nie mogą stanowić podstawy do odmowy obywatelom innych Państw Członkowskich praw przyznanych autorom krajowym. Stosowanie takich klauzul w kontekście Wspólnoty jest sprzeczne z zasadą równego traktowania, wynikającą z zakazu wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.

(7) W związku z procesem umiędzynarodowienia wspólnotowego rynku dzieł sztuki nowoczesnej i współczesnej, który obecnie jest przyspieszony przez efekty nowej gospodarki, w kontekście regulacji prawnych, gdzie jedynie nieliczne państwa spoza UE uznają prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, podjęcie negocjacji z myślą o uczynieniu art. 14b Konwencji berneńskiej obowiązkowym staje się istotne dla Wspólnoty Europejskiej w sferze jej stosunków zewnętrznych.

(8) Fakt istnienia tego międzynarodowego rynku, w połączeniu z brakiem w kilku Państwach Członkowskich prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oraz obecne różnice w zakresie krajowych systemów uznających to prawo, czynią istotnym ustanowienie przepisów przejściowych dotyczących wejścia w życie, jak i materialnego uregulowania tego prawa, co pozwoli na zachowanie konkurencyjności rynku europejskiego.

(9) Prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest obecnie przewidziane przez krajowe prawo większości Państw Członkowskich. Takie przepisy prawne, tam gdzie istnieją, wykazują pewne różnice, mianowicie w odniesieniu do dzieł objętych ich zakresem, osób uprawnionych do otrzymywania honorariów autorskich, stosowanych stawek, transakcji, z tytułu których wypłacane jest honorarium autorskie oraz podstawy, na której są obliczane. Stosowanie lub niestosowanie takiego prawa ma znaczący wpływ na konkurencyjne środowisko na rynku wewnętrznym, ponieważ istnienie lub brak obowiązku wypłacania wynagrodzenia na podstawie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży jest elementem, który musi uwzględnić każda osoba, która zamierza sprzedać dzieło sztuki. Zatem prawo to jest czynnikiem, który przyczynia się do powstawania zakłóceń konkurencji i ma także wpływ na przemieszczanie się sprzedaży we Wspólnocie.

(10) Takie zróżnicowanie w odniesieniu do istnienia i zastosowania przez Państwa Członkowskie prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży ma bezpośredni negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego dzieł sztuki, jak przewidziano w art. 14 Traktatu. W takiej sytuacji art. 95 Traktatu stanowi właściwą podstawę prawną.

(11) Cele Wspólnoty określone w Traktacie, obejmują stworzenie podstawy coraz ściślejszego związku między narodami Europy, popieranie ściślejszych stosunków między Państwami Członkowskimi należącymi do Wspólnoty oraz zapewnienie postępu gospodarczego i społecznego przez wspólne działanie, usuwając bariery dzielące Europę.

W tym celu Traktat przewiduje ustanowienie rynku wewnętrznego, które zakłada zniesienie przeszkód w swobodnym przepływie towarów, swobodę świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości oraz wprowadzenie systemu zapewniającego, aby konkurencja na wspólnym rynku nie była zakłócana. Harmonizacja ustawodawstw Państw Członkowskich w dziedzinie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży przyczyni się do osiągnięcia tych celów.

(12) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽⁵⁾, stopniowo wprowadza wspólnotowy system opodatkowania stosowany między innymi do dzieł sztuki. Środki podatkowe są niewystarczające do zapewnienia harmonijnego funkcjonowania rynku dzieł sztuki. Ten cel nie może zostać osiągnięty bez harmonizacji w dziedzinie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży.

(13) Istniejące różnice między ustawodawstwami powinny być wyeliminowane, w przypadku gdy mają zakłócający skutek dla funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz należy zapobiegać powstawaniu nowych różnic o takim charakterze. Nie ma potrzeby eliminowania lub zapobiegania powstawaniu różnic, które nie powinny naruszać funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(14) Warunkiem koniecznym prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego jest istnienie warunków konkurencji, które nie są zakłócone. Istnienie różnic między przepisami krajowymi dotyczącymi prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży powoduje zakłócenia konkurencji i przemieszczanie się sprzedaży we Wspólnocie oraz prowadzi do nierównego traktowania artystów, w zależności od miejsca sprzedaży ich dzieł. Rozważana kwestia ma zatem ponadnarodowe aspekty, które nie mogą być zadowalająco uregulowane działaniami Państw Członkowskich. Brak działania Wspólnoty byłby sprzeczny z wymaganiem Traktatu w zakresie korygowania zakłóceń konkurencji i nierównego traktowania.

(15) W świetle skali rozbieżności między przepisami krajowymi niezbędne jest zatem przyjęcie środków harmonizacji, celem zmniejszenia różnic między ustawodawstwami Państw Członkowskich w dziedzinach, w których takie różnice powodują powstawanie lub utrzymywanie zakłóconych warunków konkurencji. Nie jest jednakże niezbędne harmonizowanie każdego przepisu ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oraz w celu pozostawienia możliwie jak najszerzego zakresu krajowego uznania, wystarczające jest ograniczenie działań harmonizacyjnych do tych przepisów krajowych, które mają najbardziej bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(16) Niniejsza dyrektywa jest zatem w całości zgodna z zasadą pomocniczości i proporcjonalności ustanowioną w art. 5 Traktatu.

(17) Na podstawie dyrektywy Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych⁽⁶⁾, okres ochrony prawa autorskiego trwa 70 lat po śmierci autora. Taki sam okres należy ustanowić w odniesieniu do prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży. W konsekwencji tylko oryginalne egzemplarze dzieł sztuki nowoczesnej i współczesnej mogą wchodzić w zakres prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży.

Jednakże w celu umożliwienia Państwom Członkowskim, których systemy prawne w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy, nie stosują prawa autorów do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, włączenia tego prawa do ich odpowiednich prawnych systemów a ponadto umożliwienia podmiotom gospodarczym w tych Państwach Członkowskich stopniowego dostosowania się do wyżej wymienionego prawa, przy jednoczesnym utrzymaniu ekonomicznej żywotności, zainteresowanym Państwom Członkowskim należy przyznać ograniczony okres przejściowy, w ciągu którego mogą wybrać niestosowanie prawa osób uprawnionych po śmierci autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży.

(18) Zakres prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży powinien być rozszerzony na wszystkie czynności o charakterze odsprzedaży, oprócz tych dokonywanych bezpośrednio między osobami działającymi jako osoby prywatne i bez udziału podmiotów zajmujących się zawodowo obrotem dziełami sztuki. Prawo to nie powinno obejmować czynności o charakterze odsprzedaży dokonywanych przez osoby działające jako osoby prywatne, muzeom, które nie są nastawione na przynoszenie dochodu i są dostępne dla publiczności. W odniesieniu do szczególnej sytuacji galerii sztuki, które nabywają dzieła bezpośrednio od autorów, Państwom Członkowskim należy przyznać możliwość wyłączenia z zakresu prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, czynności o charakterze odsprzedaży tych dzieł, które są dokonywane w ciągu trzech lat od nabycia dzieła. Należy również uwzględnić interesy artystów, przez ograniczenie tego wyłączenia do takich czynności o charakterze odsprzedaży, w których cena odsprzedaży nie przekracza 10.000 EUR.

(19) Należy podkreślić, że harmonizacja, ustanowiona w niniejszej dyrektywie, nie ma zastosowania do oryginalnych rękopisów pisarzy i kompozytorów.

(20) Należy ustanowić skuteczne reguły oparte na już zdobytym na poziomie krajowym doświadczeniu w odniesieniu do prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży. Stosowne jest obliczanie honorarium autorskiego w procencie ceny sprzedaży, a nie wzrostu wartości dzieł, których pierwotna wartość wzrosła.

(21) Kategorie dzieł sztuki objętych prawem do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży powinny być zharmonizowane.

(22) Niestosowanie honorariów autorskich poniżej minimalnego progu może pomóc w uniknięciu nieproporcjonalnie wysokich kosztów poboru i kosztów administracyjnych w porównaniu do zysków artysty. Jednakże zgodnie z zasadą pomocniczości, należy pozwolić Państwom Członkowskim na ustanowienie krajowych progów poniżej progów wspólnotowych, aby wspierać interesy początkujących artystów. Ze względu na niewielkie kwoty, jest mało prawdopodobne, by to odstępstwo miało istotny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(23) Obecnie stawki ustalone przez poszczególne Państwa Członkowskie do celu stosowania prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży znacznie się różnią. Efektywne funkcjonowanie rynku wewnętrznego dzieł sztuki nowoczesnej i współczesnej wymaga ustalenia jednolitych stawek w możliwie jak najszerszym zakresie.

(24) Z zamiarem pogodzenia różnych interesów związanych z rynkiem oryginalnych dzieł sztuki, pożądane jest ustanowienie systemu, obejmującego zawężające się przedziały skali stawek w zależności od różnych zakresów cenowych.

Istotne jest zmniejszenie ryzyka przemieszczenia się sprzedaży oraz obchodzenia wspólnotowych reguł dotyczących prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży.

(25) Osoba, która dokonuje płatności honorarium autorskiego powinien być, w zasadzie, sprzedawca. Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia odstępstw od tej zasady w odniesieniu do obowiązku zapłaty. Sprzedawcą jest osoba lub przedsiębiorstwo, w imieniu którego jest sprzedaż jest dokonywana.

(26) Należy ustanowić przepisy umożliwiające okresowe dostosowywanie progów i stawek. W tym celu, stosowane jest powierzenie Komisji zadania sporządzania okresowych sprawozdań dotyczących faktycznego stosowania prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży w Państwach Członkowskich i jego wpływu na rynek dzieł sztuki we Wspólnocie, oraz, w stosownych przypadkach, składanie wniosków dotyczących zmiany niniejszej dyrektywy.

(27) Osoby uprawnione do otrzymywania honorariów autorskich muszą być określone, z należytych uwzględnieniem zasady pomocniczości. Nie jest właściwe podejmowanie działań poprzez niniejszą dyrektywę w odniesieniu do prawa spadkowego Państw Członkowskich. Jednakże prawni następcy autora muszą mieć możliwość korzystania w pełni z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży po śmierci autora, przynajmniej po upływie okresu przejściowego, określonego powyżej.

(28) Państwa Członkowskie są zobowiązane do uregulowania wykonywania prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, w szczególności w odniesieniu do sposobu jakim wykonywanie to jest zarządzane. W tym kontekście zarządzanie za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi jest jedną z możliwości. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi działały w sposób przejrzysty i efektywny. Państwa Członkowskie muszą również zapewnić, aby kwoty przeznaczone dla autorów, którzy są obywatelami innych Państw Członkowskich były faktycznie pobrane i wypłacone. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla uzgodnień w Państwach Członkowskich w zakresie pobierania i wypłat.

(29) Korzystanie z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży powinno być ograniczone do obywateli Wspólnoty, jak również do zagranicznych autorów, których państwa zapewniają taką ochronę autorom, którzy są obywatelami Państw Członkowskich. Państwo Członkowskie powinno mieć możliwość rozszerzenia korzystania z tego prawa na zagranicznych autorów, którzy mają miejsce stałego pobytu w Państwie Członkowskim.

(30) Odpowiednie procedury monitorowania transakcji powinny być wprowadzone tak, aby zapewnić, praktycznymi środkami rzeczywiste stosowanie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży przez Państwa Członkowskie. Wiąże się to również z prawem autora lub jego upoważnionego przedstawiciela do otrzymywania wszelkich niezbędnych informacji od osób fizycznych lub prawnych, na których spoczywa obowiązek wypłaty honorariów autorskich. Państwa Członkowskie, które ustanowią zbiorowe zarządzanie prawami do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży mogą również ustanowić, że organy odpowiedzialne za zbiorowe zarządzanie powinny także mieć prawo do otrzymywania informacji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Przedmiot prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży

1. Państwa Członkowskie ustanawiają prawo autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego dzieła sztuki, określone jako prawo niezbywalne, którego nie można się zrzec, nawet z góry, do otrzymania honorarium autorskiego opartego na cenie sprzedaży uzyskanej z każdej odsprzedaży dzieła, następującej po pierwszym rozporządzeniu dziełem przez autora.

2. Prawo określone w ust. 1 stosuje się do wszystkich czynności o charakterze odsprzedaży, dokonywanych przez sprzedawców, kupujących lub pośredników, osób zawodowo działających na rynku dzieł sztuki, takich jak salony sprzedaży, galerie sztuki, oraz ogólnie, każdy, kto zajmuje się handlem dziełami sztuki.

3. Państwa Członkowskie mogą ustanowić, że prawo określone w ust. 1 nie ma zastosowania do czynności o charakterze odsprzedaży, w przypadku gdy sprzedawca nabył dzieło bezpośrednio od autora mniej niż trzy lata przed tą odsprzedażą oraz w przypadku gdy cena odsprzedaży nie przekracza 10.000 EUR.

4. Honorarium autorskie jest wypłacane przez sprzedawcę. Państwa Członkowskie mogą ustanowić, że jedna z osób fizycznych lub prawnych, określonych w ust. 2, inna niż sprzedawca, jest wyłącznie odpowiedzialna lub odpowiedzialna wspólnie ze sprzedawcą za wypłatę honorarium autorskiego.

Artykuł 2

Dzieło sztuki, do którego odnosi się prawo do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży

1. Do celów niniejszej dyrektywy, "oryginalny egzemplarz dzieła sztuki" oznacza dzieła plastyczne lub graficzne takie jak obrazy, kolaże, malowidła, rysunki, utwory rytownicze, nadruki, litografie, rzeźby, tkaniny dekoracyjne, wyroby ceramiczne i szklane oraz fotografie, pod warunkiem że zostały własnoręcznie wykonane przez artystę lub są kopiami uznanymi za oryginalne egzemplarze dzieł sztuki.

2. Kopie dzieł sztuki objęte niniejszą dyrektywą, które w ograniczonej liczbie zostały wykonane własnoręcznie przez artystę lub pod jego kierunkiem, do celów niniejszej dyrektywy uznaje się za oryginalne egzemplarze dzieł sztuki. Takie kopie będą zazwyczaj numerowane, podpisane, lub w inny sposób należycie autoryzowane przez artystę.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

Artykuł 3

Próg

1. Do kompetencji Państwa Członkowskiego należy określenie minimalnej ceny sprzedaży, powyżej której sprzedaż, określone w art. 1 podlegają prawu do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży.

2. Minimalna cena sprzedaży nie może w żadnych okolicznościach przekroczyć 3.000 EUR.

Artykuł 4

Stawki

1. W odniesieniu do honorarium autorskiego, przewidzianego w art. 1 ustala się na następujące stawki:

- a) 4 % dla udziału w cenie sprzedaży do 50.000 EUR;
- b) 3 % dla udziału w cenie sprzedaży od 50.000,01 EUR do 200.000 EUR;
- c) 1 % dla udziału w cenie sprzedaży od 200.000,01 EUR do 350.000 EUR;
- d) 0,5 % dla udziału w cenie sprzedaży od 350.000,01 EUR do 500.000 EUR;
- e) 0,25 % dla udziału w cenie sprzedaży przekraczającej 500.000 EUR.

Jednakże całkowita kwota honorarium autorskiego nie może przekraczać 12.500 EUR.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować stawkę 5 % dla udziału w cenie sprzedaży określonej w ust. 1 lit. a).

3. Jeżeli ustalona minimalna cena sprzedaży jest niższa niż 3.000 EUR, Państwo Członkowskie określi stawkę stosowaną do udziału w cenie sprzedaży do 3.000 EUR; ta stawka nie może być niższa niż 4 %.

Artykuł 5

Podstawy obliczania

Ceny sprzedaży określone w art. 3 i 4 są cenami po odliczeniu podatku.

Artykuł 6

Osoby uprawnione do otrzymania honorariów autorskich

1. Honorarium autorskie, przewidziane na mocy art. 1, jest wypłacane autorowi dzieła oraz, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2, prawnym następcom po jego/jej śmierci.

2. Państwa Członkowskie mogą ustanowić obowiązkowe lub fakultatywne zbiorowe zarządzanie honorariami autorskimi, przewidzianymi na mocy art. 1.

Artykuł 7

Obywatele państw trzecich, uprawnieni do otrzymania honorariów autorskich

1. Państwa Członkowskie ustanawiają, że autorzy, którzy są obywatelami państw trzecich oraz, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 2, ich następcy prawni korzystają z prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz ustawodawstwem zainteresowanego Państwa Członkowskiego, jedynie w przypadku gdy ustawodawstwo w państwie, którego autor lub jego/jej następca prawny są obywatelami dopuszcza ochronę w zakresie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży w tym państwie dla autorów z Państw Członkowskich oraz ich następców prawnych.

2. Na podstawie informacji przekazanych przez Państwa Członkowskie, Komisja, w możliwie jak najkrótszym terminie, opublikuje wykaz tych państw trzecich, które spełniają warunek określony w ust. 1. Wykaz ten będzie uaktualniany.

3. Do celów ochrony w zakresie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, każde Państwo Członkowskie może traktować autorów, którzy nie są obywatelami Państw Członkowskich, lecz którzy mają miejsce stałego pobytu w tym Państwie Członkowskim w taki sam sposób jak obywateli własnych.

Artykuł 8

Okres ochrony w zakresie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży

1. Okres ochrony w zakresie prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży odpowiada okresowi ustanowionemu w art. 1 dyrektywy 93/98/EWG.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, te Państwa Członkowskie, które nie stosują prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży (w dniu wejścia w życie określonego w art. 13), nie są zobowiązane, przez okres trwający nie później niż do dnia 1 stycznia 2010 r., do stosowania tego prawa na korzyść osób uprawnionych po śmierci autora.

3. Państwo Członkowskie, do którego ma zastosowanie ust. 2 mogą korzystać z okresu o dwa lata dłuższego od tego wymaganego w odniesieniu do stosowania prawa osób uprawnionych po śmierci autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, jeżeli jest to niezbędne do umożliwienia podmiotom gospodarczym w tym Państwie Członkowskim stopniowego dostosowania do systemu prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, przy zachowaniu ekonomicznej żywotności. Na co najmniej 12 miesięcy przed upływem terminu określonego w ust. 2, zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję, z podaniem przyczyn, o zamiarze skorzystania z tej możliwości, tak aby Komisja, po odpowiednich konsultacjach, mogła wydać opinię w ciągu trzech miesięcy po otrzymaniu takich informacji. Jeżeli Państwo Członkowskie nie zastosuje się do opinii Komisji, powiadamia ono w ciągu jednego miesiąca Komisję, uzasadniając swoją decyzję. Powiadomienie oraz uzasadnienie Państwa Członkowskiego, jak i opinia Komisji zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i przesłane Parlamentowi Europejskiemu.

4. W przypadku zakończonych powodzeniem, w terminach określonych w art. 8 ust. 2 i 3, rokowań międzynarodowych mających na celu rozszerzanie zakresu stosowania na poziomie międzynarodowym prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży, Komisja przedłoży odpowiednie propozycje.

Artykuł 9

Prawo do otrzymywania informacji

Państwa Członkowskie ustanawiają, że przez okres trzech lat po odsprzedaży, osoby uprawnione na mocy art. 6 mogą żądać od każdej z osób zawodowo działających na rynku dzieł sztuki, wymienionych w art. 1 ust. 2, przekazywania wszelkich informacji, które mogą być niezbędne w celu zabezpieczenia wypłat honorariów autorskich z tytułu odsprzedaży.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 10

Stosowanie w czasie

Niniejszą dyrektywę stosuje się w odniesieniu do wszystkich oryginalnych dzieł sztuki, jak określono w art. 2, które w dniu 1 stycznia 2006 r. są nadal chronione na mocy ustawodawstw Państw Członkowskich w dziedzinie praw autorskich lub spełniają w tym dniu kryteria ochrony zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 11

Klauzula przeglądowa

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, nie później niż do dnia 1 stycznia 2009 r. a następnie co cztery lata, sprawozdanie dotyczące wykonania i skutków niniejszej dyrektywy, ze szczególnym uwzględnieniem konkurencyjności rynku dzieł sztuki nowoczesnej i współczesnej we Wspólnocie, w szczególności w odniesieniu do stanowiska Wspólnoty w odniesieniu do właściwych rynków, na których nie stosuje się prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oraz wspierania twórczości artystycznej, a także procedur zarządzania w Państwach Członkowskich. Komisja zbada w szczególności wpływ niniejszej dyrektywy na rynek wewnętrzny oraz skutek wprowadzenia prawa do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży w tych Państwach Członkowskich, które nie stosowały tego prawa w przepisach krajowych przed dniem wejścia w życie niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach, Komisja przedkłada propozycje dotyczące dostosowania minimalnego progu oraz stawek honorarium autorskiego, celem uwzględnienia zmian w sektorze, propozycje odnoszące się do maksymalnych kwot, określonych w art. 4 ust. 1 oraz wszelkie inne propozycje, które Komisja uznaje za niezbędne do zwiększenia skuteczności niniejszej dyrektywy.

2. Ustanawia się komitet kontaktowy. Komitet złożony jest z przedstawicieli właściwych władz Państw Członkowskich. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji. Komitet zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek delegacji Państwa Członkowskiego.

3. Zadaniem komitetu jest:

- organizowanie konsultacji we wszystkich kwestiach wynikających ze stosowania niniejszej dyrektywy,
- ułatwianie wymiany informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi w zakresie odpowiednich zmian rynku dzieł sztuki we Wspólnocie.

Artykuł 12

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2006 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 września 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. PICQUÉ

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 21.6.1996, str. 16 oraz Dz.U. C 125 z 23.4.1998, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 75 z 10.3.1997, str. 17.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 132 z 28.4.1997, str. 88), potwierdzona w dniu 27 października 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 9 czerwca 2000 r. (Dz.U. C 300 z 20.10.2000, str. 1) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2000 r. (Dz.U. C 232 z 17.8.2001, str. 173). decyzja Parlamentu Europejskiego z lipca 2001 r. i decyzja Rady z dnia 19 lipca 2001 r.

⁽⁴⁾ Zbiór orzeczeń 1993 str. I-5145.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/85/WE (Dz.U. L 277 z 28.10.1999, str. 34).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 290 z 24.11.1993, str. 9.

